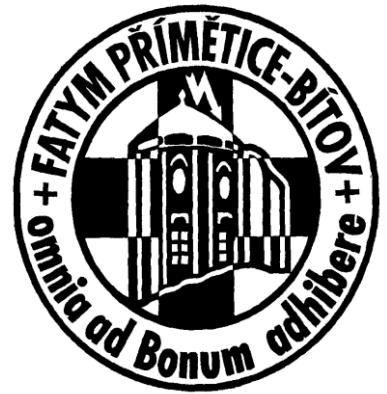

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO FARNOSTI
HRÁDEK DYJÁKOVICE
VALTROVICE

STRACHOTICE SLUP JAROSLAVICE

*„Dobrý boj jsem bojoval,
běh jsem dokončil, víru
zachoval. Nyní je pro mne
připraven vavříin
spravedlnosti, který mi dá
v onen den Pán, ten
spravedlivý soudce.
A nejen mně, nýbrž všem,
kdo s láskou vyhlížejí jeho
příchod.“
(Sv. Pavel)*

Děti mohou titulní stranu vybarvit a přinést ukázat panu faráři. ☺

Umírat vítězně!

Není ten nadpis protimluv? Není smrt vítězkou nad životem? Všechny nás jednou čeká setkání s naší vlastní smrtí a všichni jí jednou na čas podlehneme. Na titulní straně jsou uvedena slova svatého Pavla vyslovená tváří v tvář smrti. Jeho slova svědčí o jeho víře, která mu umožňuje umírat vítězně. On ví, kam odchází. On ví, že jeho životem je Ježíš Kristus a o smrti uvažuje jako o svém zisku. My živí a zdraví ta slova příliš nechápeme, zdají se nám nelidská a možná i divná – jak se někdo může těšit na svou smrt?! Až jednou budeme sami v blízkosti své smrti, možná ji také pochopíme jako svatý Pavel - totiž jako projev milosrdenství Boha, který nás smrtí vytrhuje z tohoto pozemského života, aby nás přesadil k sobě do ráje. Říká se jedno přísloví: Jaký život, taková smrt. Dobrý život žitý v lásce a smíření je předpokladem pro to, aby člověk umíral jako vítěz. Taková smrt, i když může být v bolestech těla, bude přesto v pokoji a míru duše. V hospici se snažíme o to, aby při umírání netrpěla žádná z dimenzí člověka: ani tělesná, ani duševní, ani sociální ani duchovní.

P. Jindřich

Mobilní specializovaná paliativní péče – jak může pomoci

Na Znojemsku je již od září 2015 vážně nemocným pacientům k dispozici mobilní specializovaná paliativní péče, nazývaná také domácí hospic.

Jedná se vlastně o „nemocnici, která jde domů za pacientem“. Nevyléčitelně nemocný tak může strávit poslední týdny a měsíce života doma, mezi svými blízkými a zároveň je mu 24 hodin denně dostupná odborná péče, která zajistí zvládnutí bolesti, nevolnosti, dušnosti a dalších příznaků, které provázejí závažná onemocnění.

Jak to prakticky funguje? Lékaři a zdravotní sestřičky chodí domů za pacientem na pravidelné návštěvy. Již při vstupní návštěvě lékař naplánuje, jak se co nejlépe o pacienta starat, jak léčit jeho obtíže. Při kontrolách pak reaguje na aktuální stav nemocného. Kromě toho má pacient a jeho rodina k dispozici telefonní číslo, na které může 24 hodin denně 7 dní v týdnu volat sloužící sestru a lékaře. Celá rodina má tak jistotu, že se při jakýchkoli obtížích dovolá ke zdravotníkům, kteří znají pacientův zdravotní stav, celou historii jeho nemoci, jeho přání a preference.

Domů jsou pacientům také zapůjčovány všechny potřebné pomůcky, polohovatelná lůžka, antidekubitní matrace, koncentrátory kyslíku, WC křesla a podobně.

Kromě zdravotníků tvoří tým hospice také psycholog, sociální pracovník, kněz a dobrovolníci, pomáhající jak s chodem hospice, tak v rodinách pacientů. Díky tomu je možné reagovat na všechny potřeby konkrétního nemocného a jeho rodiny i v oblasti sociální, psychologické a spirituální vždy s respektem k individuálním přáním.

Celý tým hospice se pravidelně schází a tak je zajištěna komplexnost a jednotnost péče.

Bližší informace o znojemském domácím hospici najdete na www.konipaska.cz, nebo vám je poskytne koordinátorka hospice na tel. 731129121.

*MUDr. Hana Miličková, spolek Konipaska,
vedoucí lékařka Domácí hospicové péče na Znojemsku*

Modleme se za sebe navzájem

O prázdninách jsme byli s dětmi na vodě. Sjížděli jsme řeku Ohři. Začali jsme u Lokte a pokračovali dál. Každý den se nám něco zvláštního přihodilo a to nejzajímavější přišlo v pátek, kdy jsme měli naplánován odjezd. Přijeli jsme do kempu, kde stálo moje auto, jenže auto mělo prázdné (zničené) kolo a nešlo to nijak nafouknout. Bylo už 19 hodin, těžko to nějak řešit. Zkoušel jsem volat asistenční službu, ale moc mi nepomohli. Tak jsme se rozhodli, že ještě zůstaneme do soboty a zkusíme to nějak pořešit ráno. Naštěstí jsme měli ještě jedno auto, tak jsme věci z mého převezli na místo, kam jsme dojeli lodí a tam jsme přespali.

Večer jsem ještě telefonoval s těmi, co byli zrovna na faře v Jeníkově a poprosil jsem je, ať se za nás modlí. Asi se modlili dobře, protože pak už to vše šlo. V sobotu se nám podařilo poblíž sehnat pneuservis, kde měli otevřeno a taky tam měli tu správnou pneumatiku. Majitel byl velice ochotný, takže nám kolo vyměnil a vše dobře dopadlo, akorát jsme dojeli o den později.

Co si z toho odnáším za duchovní poznatek? Že když jsme na to byli sami, vůbec se to nedařilo nějak řešit. Ale jak jsme poprosili o modlitbu další, začalo se dařit. Takže se nebojme prosit druhé o modlitbu, zvláště v situacích, kdy se v něčem plácáme a řešení nepřichází.

o. Nik

A co když to vyjde?

V září jsme putovali pěšky z Porta do Compostely (asi 250 km). Po cestě jsem si našel hůl z eukalyptu, která mě pak doprovázela. Když jsme se vraceli, chtěl jsem si ji přivést domů. Ostatní z naší skupinky mě odrazovali, že je to hloupost a že to nemůže vyjít, ale já se nedal. Připevnil jsem

hůl k batohu a čekal ve frontě na odbavení. Když na mě přišla řada, paní mi můj batoh vrátila. Ne proto, že by ho vyhodila, ale jen mě poslala do okýnka s nadměrnými zavazadly. A šlo to úplně bez problémů. Takže není třeba se předem vzdávat a taky se nenechat odradit míněním druhých, kteří nám namlouvají, že to nevyjde.

To ale není vše, co jsem si z tohoto zážitku odnesl. Když jsem tak čekal ve frontě a nevěděl, jak to dopadne, přemýšlel jsem také nad tím, jak se tam domluvíme. Španělsky neumím vůbec a anglicky taky moc ne. Jak jsem tak nad tím uvažoval, šel jsem ve svých úvahách dál. Jak se domluvíme u posledního soudu? Projdeme? Jaká bude řeč, kterou na nás bude Bůh promlouvat? Co když si nebudeme rozumět?

Je to docela možné, protože řeč Boží je jiná než naše. Řeč Boží je řeč lásky, kdežto naše řeč je především řeč rozumu. Nad vším moc přemítáme a vše řešíme a o to míň milujeme. Proto je potřeba se už zde na zemi učit tuto řeč. A je to mnohem důležitější než jakékoli jiné jazyky (angličtina, němčina...). Učit se jazyku lásky, protože to je ten nejdůležitější jazyk.

Na letišti jsem se s pomocí přátel domluvil a prošel jsem. Podaří se to i posledního soudu?

o. Nik

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé...

sobota 28. 10. 2017:

H. Břečkov 17.00 pobožnost na hřbitově
a po ní v 18.00 mše svatá
Čížov 19:10 pobožnost na hřbitově

neděle 29. 10. 2017:

Mše ve farních kostelích dle obvyklého
nedělního pořádku.

Mimo to budou v neděli 29.10. následující
dušičkové pobožnosti na jednotlivých
hřbitovech:

Práče 9.30 mše sv. v kostele,
potom v 10.40 modlitba
na hřbitově

Citonice 13.30 na hřbitově

Podmolí 13.30 na hřbitově

Dyjákovice 14:00 na hřbitově

Jaroslavice 14:00 na hřbitově

Kravsko 14.15 na hřbitově

Lesná 14.15 na hřbitově

Vracovice 14.45 na hřbitově

Hrádek 15:00 na hřbitově

Slup	15:00 na hřbitově
Kuchařovice	15.00 na hřbitově
Milíčovice	15.15 na hřbitově
Přímětice	16.00 na hřbitově
Křidlůvky	16:00 na hřbitově
Strachotice	16:00 na hřbitově
Prosiměřice	16.00 v kostele a pak na hřbitově
Mramotice	17.00 na hřbitově
Valtrovice	17:00 na hřbitově
Těšetice	17.00 na hřbitově
Lukov	18.00 mše a pak v 19.00 pobožnost na hřbitově

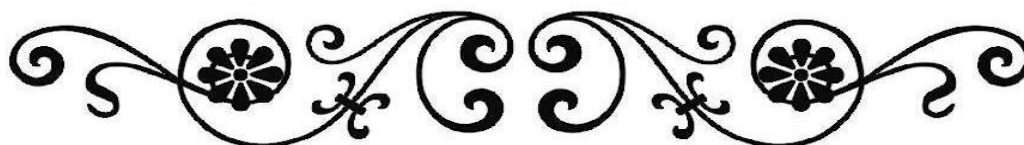

*Od pondělí 30.10. do pátku 3.11. v 18.00
budou v Příměticích mše sv.
ve hřbitovní kapli.*

*Po mši svaté 2. 11. bude modlitba v kryptě,
která bude tohoto dne
po mši svaté zpřístupněna.*

Důležité upozornění! – Změna!

V některých vesnicích bylo zvykem číst při modlitbě na hřbitově konkrétní jména zemřelých. Pokud budete chtít, lístek se zemřelými předejte knězi, který pak při mši sv. v těchto dnech bude slavit za tyto zemřelé mši sv. Na hřbitově již nebudeme číst konkrétní jména, ale vzpomeneme na zemřelé ve společné modlitbě. Děkuji za pochopení. P. Pavel Sobotka

Našimi dušemi zmítají dva typy vášní. Jeden má podobu toužení po dobru (pýcha, lakomství, smilstvo, obžerství), druhý se od dobra odvrací (závist, hněv a duchovní lenost). Je třeba zvládat obě síly, aby mohl člověk žít v pokoji a sloužit Bohu. V naší posloupnosti neřestí následuje hněv po lakomství a následován je smutkem. Není spokojen s tím, co má, lpí na svém (majetku) a rozčílí ho, když mu někdo to „své“ poškodí. Vytrvalost v hněvu nakazí člověka trvalou sklíčeností, která vede k dalšímu pokažení vztahů v jeho okolí. Je tedy nezbytné zvládat svůj hněv. Věnujme hněvu naše dnešní zamyšlení.

Co je hněv?

Hněv je nezřízená touha po pomstě. Pokud je to reakce na zlo, je hříchem, když je nespravedlivý nebo neuměřený. Samotná vášně hněvu není špatná. Hříchem by mohl být i jeho nedostatek, pokud by se jednalo o spravedlivý hněv. Duchovní vlažnost a netečnost vůči zlu není dobrou vlastností – vzpomeňme, že kvůli přílišné toleranci zla mohou povstat tyranové a provádět své záhubné plány. Ke hněvu se podle scholastické analýzy přidružují i hříchy jako pohrdání, nafoukanost, řev, rouhání, tupení a rvačky.

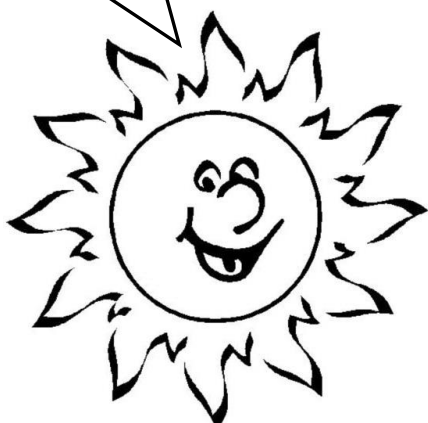
Jak hněvu předcházet?

Zatímco základní strategií boje proti smilstvu je povel: „Uteč!“, taktika proti hněvu zní: „Zůstaň (a usmíř se)!“ Svatý Kasián píše, že když dojde ke sporu, reagují někteří bratři tím, že utečou do samoty a začnou zpívat žalmy. To je ale špatné řešení. Nejprve je třeba se smířit.

Jinak se posiluje pouze zbabělost a pýcha. Vzpomeňme na důležitost text evangelia: „**Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem. Potom teprve přijď a přines svůj dar.**“ (Mt 5,23n)

Písmo nás vyzývá, abychom nepřinášeli dary, tedy nemodlili se, dokud jsme se s druhým nesmířili. Svatý Pavel dodává: „**Slunce at' nezapadá nad vaším hněvem.**“ (Ef 4,26) A Timoteje Pavel vybízí, „**aby se muži všude ve shromáždění modlili, pozvedajíce ruce v čistotě, bez hněvu a hádek.**“ (1.Tim 2,8) Písmo navíc neříká, že tak máme učinit jen v případě, že má proti nám druhý oprávněné námitky, ale kdykoli má proti nám cokoli, byť neoprávněně. Do samoty si všechny své neřesti neseme s sebou. Vnášejme do ní tedy jen uzdravení. Příčina hněvu je vnitřní, útěk nic neřeší.

*Dělejte mi radost
a nehněvejte se!*

Síla hněvu – vlastní vůle

Přehnanou žádostivostí bývá poután člověk slabé vůle, přehnanou vznětlivostí (hněvem) i člověk vůle silné, když se věci nedějí tak, jak by si jeho silná vůle přála. Jednou příčinou hněvu je svévole: „Bud' vůle má!“ Lékem na hněv pak je odevzdanost do Boží vůle: „Bud' vůle tvá!“ Když Kain vidí, že Bůh přijal oběť jeho bratra Ábela a jeho ne, rozhněvá se: Věci nejsou tak, jak si myslí, že by měly být. Z hněvu nad tím svého bratra zabije. Naproti tomu Kristus se ke zlu ve světě staví jinak. V Getsemanech se jeho lidská vůle přirozeně bouří proti světu i proti vůli Otcově, ale nakonec říká: „Ne má, ale tvá vůle se staň.“ A je schopen se obětovat z lásky k druhým. Svatý papež Jan Pavel II. interpretuje Pilátův výrok „Hle člověk“ (Pilát ho říká v okamžiku, kdy před ním stojí Ježíš zbičovaný a ponížený) ve smyslu „ano toto je podstata bytí člověka, proto je člověk stvořen, aby se vydával pro druhé až do krajnosti.

Podobně i Panna Maria v Nazaretu navzdory obavám z mimořádně obtížného a neznámého úkolu říká: „Ať se mi stane podle tvého slova.“ Otevřenost Boží vůli formuje i naši otevřenost názoru druhého a trpělivost v hledání pravdy.

Dva extrémny: Zaslepení hněvem a lhostejnost

Hněv zaslepuje a brání poznání pravdy. Přemíra vzbouřeného citu zatemňuje rozum, člověk ztrácí vládu nad sebou a může se dopustit nespravedlnosti. Svatý Kasián o tom píše:

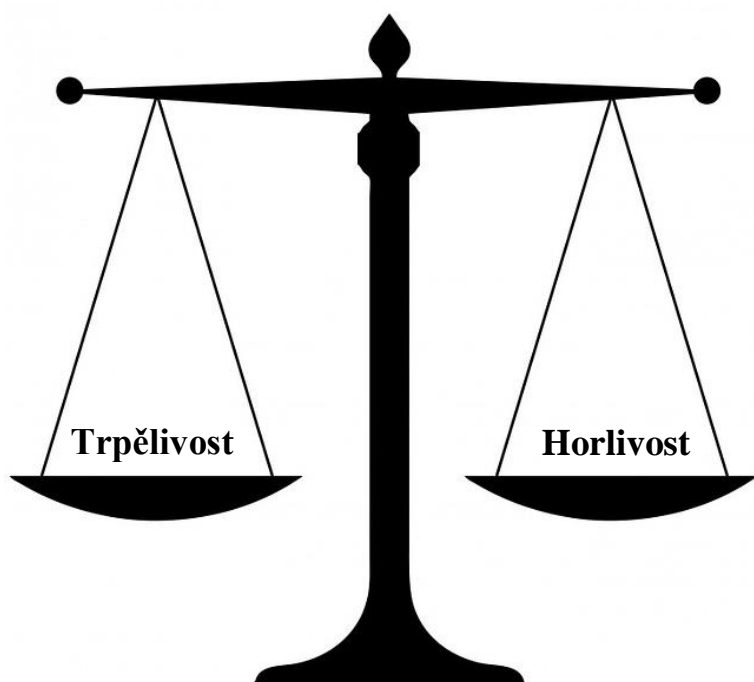
Když je totiž v našich srdcích usazen hněv a zaslepuje oko mysli zhoubnými temnotami, nebudeme schopni ani nabyt úsudku vycházejícího ze správného rozlišování, ani získat vhléd vznešené kontempace, ani vlastnit dar zralé rady, ani mít podíl na životě, ani držet se spravedlnosti. Ale nebudeme ani vnímaví pro duchovní a pravé světlo.

Na druhou stranu není ani lhostejnost správnou mírou člověka. Papež Řehoř Veliký píše v Knize o správě pastýřské:

Nikterak tedy není Duchem svatým naplněn ten, kdo buď pro samý pokoj a samou umírněnost opomíjí rozplameňovati se horlivostí, aneb kdo zase v plameni horlivosti ztrácí ctnost mírnosti.

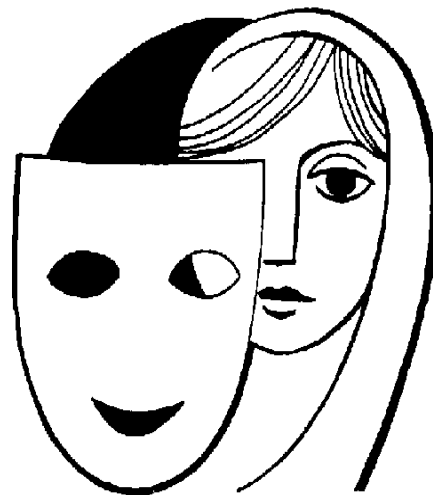
Hněvivost netrpělivých buď tak vyhlazována, aby se povolní a mírní neučinili ještě nedbalejšími. Mírní buďte nutkáni k horlení tak, aby se prchlivci ještě více nerozněcovali.

Správným středem mezi těmito extrémny jsou dvě ctnosti: horlivost (pokud jde o konání dobra) a trpělivost (pokud jde o snášení zla). Lidem stíženým záchvatem hněvu nemá smysl odporovat – snáze je tak učinit, až když záchvat pomine.

Trojí hněv

Existuje hněv vnější, hněv vnitřní a dlouhodobý „chladný hněv“. Řečtina má pro různé podoby hněvu dokonce různá slova: *Thumos* (lat. *ira*) je vnitřní hněv, *orgé* je vnější hněv a *ménis* je dlouhodobý „chladný hněv“. Podle Fultona Sheena je „rudý hněv“ když cholerik vybuchne, „bílý hněv“, když člověk chladně spřádá plány na pomstu. U „chladného hněvu“ hrozí nebezpečí jeho nepozorovanosti. Hůře se s ním vypořádává. Při zápasu s hněvem se bojuje nejprve proti jeho vnějším projevům, potom proti vnitřním. Ne každé mlčení je projevem trpělivosti. Naše provokující mlčenlivost může druhého vést k hněvu daleko více než slova. Tichý nepřítel daleko více provokuje představitost. Někteří z falešné trpělivosti nastavují druhou tvář, ale v srdci mají hněv. Při nastavení druhé tváře je ale třeba uchovat pokojné i své srdce. Neoplatím ránu, neřeknu zlé slovo a nebudu soudit ani ve svém srdci.

Co to vlastně znamená nastavit druhou tvář? Jedna reprezentuje vnějšího člověka, druhá vnitřního. Dostane-li ránu vnější, má ji bez pohnutí přijmout i vnitřní. Evangelijní dokonalost totiž učí, že trpělivost má být zachovávána ne slovy, ale pokojem nitra srdce. Druhý má být naší mírností veden k pokoji. Nelze získávat zásluhy na úkor druhého. Nesmíme se obohacovat tím, že obíráme druhého: tj. druhý není nikdy jen prostředek k získání nebo ověření vlastní svatosti. Pokud jej netáhneme vzhůru s sebou, ve skutečnosti nestoupáme. Svoji mírností máme dovést k mírnosti i druhého člověka. Že to jde, o tom svědčí v Písmu svatém opět svatý Pavel, když píše o ženách, které právě svou mírností dokázaly získat své manžele.

Odpuštění – pravý lék

Odložený hněv pohasíná. Vyjádřený naopak rozněcuje stále víc. Vybití agresivity jako prostředek úlevy nefunguje. Jinak by fotbaloví chuligáni museli být těmi nejklidnějšími lidmi na světě. Nejspolehlivějším prostředkem ke snášení křivd je jejich odpuštění. Ježíš na Kalvárii podává náhradu za hřích hněvu, když prosí: „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.*“ Syn se dovolává Otcova milosrdenství s odkazem na nevědomost svých katů. Pokud by věděli, co činí, zasluhovali by za vraždu Božího Syna bezpodmínečně zatracení. Ježíš Kristus na kříži nás však učí

dvojí: **1.** důvodem k odpuštění je nevědomost, **2.** odpuštění nemá hranice.

Nevědí, co činí? Nevíme nic o nitru svých bližních – a odmítáme odpouštět. Boží Syn znal nitro svých

bližních – a odpouštět neodmítal. Nejsme schopni pravdivých soudů – proto: „*Nesud'te, abyste nebyli souzeni.*“ (Mt 7,1) Proti názorům komunisty, nacisty, islamisty a jiných –istů mohu bojovat, mohu v případě nutnosti na obranu domova i pozdvihnout zbraň, ale člověka odsoudit nesmím. Stále musím mít před očima spojku KDYBY – kdo ví, jak bych jednal, kdybych měl jeho zkušenosti, jeho poznání, jeho výchovu atd. Odpustit znamená i zapomenout. Existuje též cosi jako dobrovolná „Boží nevědomost“. Bůh je ochoten zapomenout na hříchy, kterých litujeme. Smaže je, jako by nebyly. Lidé někdy říkají: „Odpustím, ale zapomenout nemohu.“ To je jen zástěrka pro neodpuštění. Když se Petr ptá Ježíše, kolikrát má

bližnímu odpustit, zda sedmkrát, odpovídá Pán Ježíš: „*Neříkám ti sedmkrát, ale až sedmdesát sedmkrát!*“ A dodává podobenství o dlužníkovi, kterému bylo odpuštěno mnoho tisíc hřiven, kterému bylo následně odpuštění odepráno, protože sám nechtěl odpustit dlužníkovi, který mu dlužil sto denárů (Mt 18,21-35). Podobenství vychází z židovského pojetí Božího milosrdenství a spravedlnosti: Bůh je ochoten prokázat milosrdenství hříšníkům, ale oni musí být připraveni zachovat se stejně k druhým lidem. Vůči těm, kdo odmítají být milosrdní, Bůh uplatní přísnou spravedlnost. Sama modlitba Páně pak v prosbě „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ v sevřenější formulaci zmiňuje tutéž myšlenku. Bůh ve svém milosrdenství odpouští sebevětší lidskou vinu – kromě neochoty být milosrdným. Pro takového člověka se pak Milosrdný stává Spravedlivým.

Horlivost pro pravdu

Máme snášet cizí hněv a prokazovat trpělivost, ale nesmíme mlčet, pokud bychom tak druhého utvrzovali nebo povzbuzovali v hříchu. V takovém případě bychom měli na cizím hříchu podíl. Uveďme si některé příklady takového chování: Žena se nechá poslušně bít od manžela. Občan poslouchá despotické zákony tyranského státu. Rodina/církev zakrývá nebo přehlíží sexuální nebo psychické zneužívání. Pokud bychom žili za všech okolností jako trpělivé ovečky, svět by byl brzy ovládnán vlky. K tomuto tématu je užitečné vidět filmy *Pokání* a *Rodinná oslava*.

Jáhen Daniel

Pohádka, a nebo živé Boží slovo

„Vzpomínám ráda na vyučování náboženství. Pan farář nám tam vyprávěl krásné pohádky. Hezky to uměl. Později jsem již víru nijak neprožívala ani nerozvíjela.“ – tak mi jednou vyprávěla jedna paní. Co na to říct?

Boží slovo v Písmu svatém není žádná pohádka, která končí s tím, jak se zavře kniha. Boží slovo je plné života a síly! Je to Boží moc, která vede k záchraně. Boží slovo nejen informuje, ono také soudí, napomíná a přetváří. Člověk, který je bere vážně, zakusí, že jej Bůh provází a žehná mu, když kráčí po jeho cestách. Náš život je volným pokračováním Písma svatého. Žijeme již v čase milosti a spásy, kterou nám přinesl Boží Syn, Ježíš, který přemohl hřích a smrt a dal nám poznat milosrdenství a lásku Boha, který každého z nás miluje. Přemýšlejme na naší pozemské pouti o smyslu a cíli našeho života a o životě věčném. Pak nám to pomůže s rozhodováním v konkrétních životních situacích. V tom nám pomáhá i naše svědomí, které je také darem Božím. Je dobře mu naslouchat a nechat se jím vést. Kdo má svědomí čisté, může klidně spát.

P. Pavel

Křty, svatby, pohřby, aneb mladí do toho!

Jedním z důvodů, proč lidé neradi chodí do kostela, může být i to, že mají toto místo spojené se smutkem, který tam prožili při loučení se svými blízkými. Není však kostel i místo radosti? Určitě ano! Ale bohužel ne pro rodiny, které si na pohřbech postýskávají: „Vždyť my se už vidíme jen na těch pohřbech!“ V těchto rodinách se asi nezvou na oslavy narozenin, na svatby, na křty dětí, na pouti, ... Inu i toto je důsledek odkřesťanštění naší společnosti. Ubylo oslav a radostných setkání v rodinách. Jsem však optimista. Vidím drobné náznaky změny a vždycky se raduji z toho, že při každoročním bilancování počtu svateb, křtů a pohřbů, pohřby nevíteží.

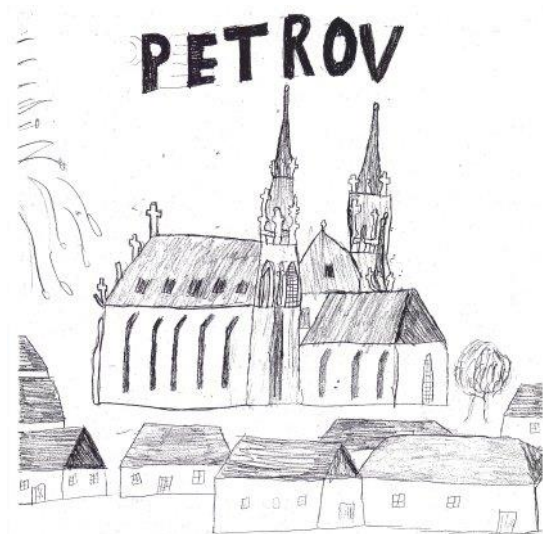
Na závěr bych chtěl povzbudit mladé – dospělé děti svých rodičů a vnuky svých prarodičů, aby jim dopřáli ještě za života radost ze svojí svatby a ze křtu svých dětí. Je mi moc líto, když pochovávám dědečka nebo babičku, který se nedožil svatby svých vnoučat. Bible považuje právě toto za jedno z pozemských štěstí člověka: vidět syny svých synů, vidět svou rodinu, jak dál nese tradici a rozvíjí se v pokoji.

P. Jindřich

Den pro prvokomunikanty

V pátek 29. září 2017 jsme se s 11 prvokomunikanty (dětmi, které v minulém školním roce přistoupili k prvnímu svatému přijímání) vypravili na pozvání brněnského diecézního biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho do Brna. Po zaregistrování jsme vstoupili do katedrály Petra a Pavla, kde probíhal předprogram před začátkem mše sv. Na mši sv. s otcem biskupem se sešlo na 400 dětí a přibližně dvě desítky kněží. Po jejím skončení se děti rozešli na jednotlivá stanoviště. Zde byly připraveny různé zajímavosti, aktivity a hry. My jsme se po setkání se sv. Petrem vypravili ke stanovišti, kde se z rukou dětí vytvářela monstrance pro o. biskupa Vojtěcha.

Následovala návštěva muzea, ve kterém jsme shlédli vedle ostatních děl i církvi navrácený obraz Madony z Veveří připomínající Poslední večeři Páně. Potom jsme se setkali se sv. Václavem a sv. Ludmilou u pečení hostií. Zde se dětem obzvláště líbilo. Někdo si pekl v peci placičky jiný hostie. Obojí sklízelo velký zájem a úspěch u dětí. Na výstup do věže na katedrále jsme si museli pro množství zájemců chvíli počkat, ale vyplatilo se to. Ve věži jsme potkali sv. Barboru, která tam byla uvězněna svým otcem. Dověděli jsme se od ní mnoho zajímavostí, např. že přemluvila zedníky, aby jí ve věži udělali místo dvou oken ještě třetí okno, jako připomínku Nejsvětější Trojice. Z věže byl pěkný pohled na Brno a tak si při sestupu každý nesl sebou nějaký pěkný zážitek. Po setkání v katakombách se sv. Felicitou a rozluštění tajemství prvních křesťanů jsme zamířili do parku. Zde se děti i dospělí zapojili po setkání s Dominikem Saviem do jednotlivých her a soutěžních disciplín. To už se blížila 14. hodina a společný program v katedrále, při němž dopovídal o. biskup Vojtěch na otázky dětí. Následující adorace probíhala za zvuku jednotlivých melodií písní. Byla to zvláště pěkná chvíle,

kdy jsme společně vzdávali Pánu chválu a přebývali s ním v jeho přítomnosti. Po závěrečném požehnání se otec biskup ještě jednou na chvíli sešel s dětmi ke vzájemnému sdílení. Děti se potom za doprovodů, kněží a rodičů odebraly k domovu. Děkujeme otci biskupovi za pozvání a zaměstnancům biskupství za to, že pro nás připravili jednotlivá zastavení a strávili s námi takto netradičně jeden svůj pracovní den. *P. Marek C.*

Udalo se mezi námi, aneb kdo je normální?

Na hodovém plese:

Mladý muž, ženatý s rodinou a dětmi. Na plese přítomen on i jeho manželka. On se stále otáčí za jinými ženami a obdivuje jejich kypré postavy a tvary. Se svou manželkou netancuje ani jeden tanec. Připadá mu to normální. Vždyť přece každý chlap se rád podívá na pěknou ženskou. Jen se smutně ptám: „Jak dlouho ještě může vydržet tento vztah? Copak je to normální?“

Mládežníci na hodové zábavě:

Na začátku plesu obhlížejí ples a účastníky na něm z galérky. Nechápu, jak se tam dostali, když jsou nezletilí a společensky neoblečení. Po několika hodinách tančí v davu v zaplněném sálu před samotnou hudební skupinou a jeden z nich si sundává kalhoty. Pak si je se smíchem nasadí. Je vidět, že jsou všichni pod vlivem alkoholu, ač jsou nezletilí. Je to legrace, nikdo jim nic neřekne. Je to normální?

U kostela (před začátkem vyučování nebo po něm):

Nezletilá mládež kouří cigarety a trávu. Ani se nesnaží to nějak maskovat. Co je komu do toho? Jsou napomenuti, jedná se o jejich zdraví, budoucí život, ... je to normální?

Z doslechu: maminka sedí v restauraci a za ní přichází její dcera: „Dej mi prosím nějaké peníze?“ „Co si o mně myslíš, že peníze snad tisknu?“ „Jestli mi nic nedáš, tak na tebe zavolám sociálku?“ Tak si říkám: „Co o nich vědí jejich rodiče a jak je vedou? Jak vlastně žijí jejich rodiče? A kdo má vlastně vinu na tom, jak teď žijí a co pro to děláme? - A to není jediný případ.“

Náctiletí bez problémů přespávají u svých kamarádů a kamarádek. Rodiče o tom buď vědí, nebo nevědí nebo jen mají informace, které je činí klidnými a vše je vlastně v pořádku. Je to normální?

Co je vlastně normální a jakou máme zodpovědnost za ty kolem sebe?

Odchází jáhen Daniel Blažke

Po šesti letech služby odešel z přímětického farního týmu jáhen Daniel Blažke. Děkujeme mu za kázání, vyučování náboženství, spolčo mládeže, přípravu táborů, články do Zpravodaje a mnoho dalšího. Jeho novým působištěm bude Radio Proglas, na jehož vlnách jej budeme moci zaslechnout. Přejeme mu na tomto novém místě Boží požehnání a inspiraci Ducha svatého.

Cobydup bude...

♥ **Hrádecká pouť dětí ke svaté Anežce České** bude v sobotu 19.11. V 10 hod začneme mší svatou a potom bude průvod ke kapličce svaté Anežky, hry na faře a občerstvení.

♥ Jsou již připraveny **termíny a témata exercicií v Prosiměřicích** pro rok 2018. Vyberte si některý z turnusů. Fara v Prosiměřicích byla na podzim letošního roku opět mírně zútluněna a zkrášlena – těší se na vás. ☺

18.- 21.1. 2018 - soluňáci -To je výzva – P. Marek Dunda

1. - 4.2. 2018 - marianky střední – Viděli jsme Pána – P. Marek Dunda

8. - 11.2. 2018 - ženy – Duchovní boj – jáhen Ladislav Kinc

15. - 18.2. 2018 - muži – Duchovní boj – jáhen Ladislav Kinc

22. - 25.2. 2018 - marianky malé – Mám cíl – P. Marek Dunda

1. - 4.3. 2018 - ženy – Hovory o víře – P. Milan Plíšek

15. - 18.3. 2018 - maminky – Milosrdný neváhá – P. Marek Dunda

12. - 15.4. 2018 - marianky dospělé – PTNT – P. Marek Dunda

Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?!

V prázdninovém Zpravodaji jsme vás pozvali k malé básnické soutěži. Sešlo se nám několik kratičkových rýmování, které pocházejí ze dvou zdrojů, a které otiskujeme v plném znění:

- 1. Pro mnohé víra je ublížit a jít si pro odpustek,
pro mne, pohana, život žít znamená činit dobrý skutek.*
- 2. Bože, díky za ty dary, že máme ty vesnický fary!*
- 3. Mám už dost hříchu, Otče, smyj ze mě tu pýchu.*
- 4. Chceme projít uchem jehly, tak aby nás andělé zvedli.*

Zaslali nám je Iva Ostenová ze Štítar a Vlastimil Švaříček z Vranova nad Dyjí. Otec Jindřich se s nimi pokusí spojit a domluví se na předání věcné ceny.

Soutěžní otázka tohoto čísla souvisí se závěrečným článkem: **Který den v roce slaví narozeniny naše brněnská diecéze?** Prozradíme, že je to den před jedním velice oblíbeným dětským svátkem ... a zdatní gůglaři to jistě spolehlivě vygůglují.

240

Na přímý podnět císařovny Marie Terezie a na základě buly papeže Pia VI. bylo roku 1777 povýšeno olomoucké biskupství na arcibiskupství a **na jihozápadě Moravy došlo k založení biskupství nového, se sídlem v Brně.** Stalo se tak

1777. ☺ Prvním brněnským biskupem byl jmenován hrabě Matyáš František Chorinský z Ledské, dosavadní probošt brněnské kapituly a pomocný biskup olomoucký. Brněnská diecéze zahrnovala 151 farností v osmnácti správních celcích - děkanátech. V současné době má diecéze 449 farností ve dvaceti - děkanátech.

RYCHLE STÁRNE, KDO SE MRAČÍ, USMĚJ SE A BUDEŠ MLADŠÍ

Učitelka na hodině přírodopisu se ptá Pepíčka. „Pepíčku, který pták je nejchytřejší na světě?“ „No to je přece jasné, že vlaštovka.“ „Jak jsi na to přišel?“ diví se učitelka. „Protože se v září na začátku školního roku sbalí a vypadne.“

Malý Pepíček nebyl dva dny ve škole. Třetí den přichází rovnou k panu učiteli a nese mu omluvenku: Omluvte mého syna z vyučování, byl velice nemocný, S pozdravem moje matka...

Vypráví učitelka žákům: „Milé děti, v Africe na mnoha místech, kde žijí děti, není žádná škola. Víte tedy, nač budeme dnes vybírat peníze?“ „Na cestu do Afriky!“

Blondýnka volá kamarádce: „Já jsem génius!“ „Jak to?“ Chce vědět kamarádka. „Právě jsem během jednoho roku dokončila puzzle, ale na zadní straně psali 2-5 let!“

Do 15.patra vynášejí 2 muži těžkou skříň. Nakonec jeden z nich řekne: „Jdi se podívat, kolik nám ještě zbývá pater?“ Druhý se za chvíli vrátí se slovy: „Už jen jedno patro, ale spletli jsme si dům.“

Zavolá si Pilát Josefa z Arimatie: „Jak si to představuješ nabídnout pro Ježíše svůj hrob?“ Josef mávne rukou a říká: „Ále, vždyť je to jen na tři dny.“

Toto 84. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štitarech, Lančově, Olbramkoste, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Příměticích a Cítonicích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Dyjákovicích, Hrádku, Valtovicích, Jaroslavicích, Slupí a Strachoticích a kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. Vyšlo v říjnu 2017. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již osmdesátépaté) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2017. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné

